

הגרעין תורני-חברתי יבנה

"PINE PES"

מערכת עלון "לשם שמים"

lshamaim@gmail.com

הוצאה לאור:

הגרעין התורני חברתי יבנה

לתרומות ניתן ליצור קשר

או להפקיד ישירות בחשבון הבנק:

מספר חשבון: 32114/38

סניף: 939

פרשת 'לך-לך' גיליון מס' 97- ז' חשון התשע"ב.
העלון מופץ ביבנה, בית גמליאל, גבעת וושינגטון, קיבוץ יבנה, בן זכאי, ניר גלים, גן יבנה ובאי-חילים
ניתן לראות את כל הגיליונות באתר www.tipot.co.il חפשו אותנו בפייסבוק

מים חיים רן מדמון

העלון מוקדש לעילוי נשמת:

שרה
למשפחת דמארי

שבת
הבאה...

שבת
קהילהווי

פרטים
בעמוד 4

היום
מתחילים
לבקש על
הגשמים

וגמילות
חסדים.

לאורך הדורות

דבקו עם ישראל בכל

אחת מן המידות. מידת

התורה, הייתה בימי חזקיה

המלך, אז לא היה אחד שלא

היה יודע הלכות טומאה וטהרה

על בוריו, היום לא כל אחד זוכה

לה. במידת התפילה מי יכול להעיד

על עצמו כי הינו בעל

תפילה כראוי, שבדורות

הקודמים עולמם של

הצדיקים היה סובב סביב

התפילה לפחות כמו התורה כמו

הסוגיה המפורסמת בגמרא,

האם תפילה חשובה יותר מלימוד

תורה? וישנה מידת גמילות

החסדים, שדורו של משיח יגאלו

בזכות גמילות החסדים ככתוב

"ציון במשפט תפדה ושביה

בדורות הקודמים עולמם
של הצדיקים היה סובב
סביב התפילה לפחות
כמו התורה כמו הסוגיה
המפורסמת בגמרא, האם
תפילה חשובה יותר
מלימוד תורה?

בצדקה (ישעיהו א, כז), שזה דורנו שאי אפשר
לומר כי אין בית שבו אין צדקה, אין אדם
שלא תמצא אצלו גמילות חסדים וכו'. על
כן אומר הקב"ה לאברהם בך אנו חותמים
את הגלות, במידתך אנו חותמים את
הגלות. שנזכה להחזיק במידה זו כראוי
ונראה להשתדל בתורה ובתפילה יותר
ובזכות זה הקב"ה יגאלנו מהרה,
אמן.

פרשתנו פותחת בפסוק: "ויאמר ה' אל אברהם
לך לך... אל הארץ אשר אראך". זהו הניסיון

הראשון שנתנסה אברהם אבינו.

רש"י במקום אומר: להנאתך ולטובתך.

הקב"ה אומר לאברהם תלך כי זה טוב

בשבילך, שם "אעשך לגוי גדול..." אתה תזכה

לזרע, יהיה לך ממון הרבה ושמך יינשא בפי

כל. מסיים הפסוק "והיה ברכה", רש"י מפרש,

עד עכשיו הברכות היו מסורות בידי ומעכשיו

הברכות נתונות בידך, את מי שאתה מברך

מבורך ואת מי שתקלל

מקולל. הגמרא דורשת

"והיה ברכה" זה אברהם

אבינו שבו מסתיימת

הגלות. בתפילה אנו

מסיימים את הברכה

הראשונה בשמונה עשרה

"מגן אברהם". כלל

הברכות בתפילה הן

דברים של הווה כגון

"מברך השנים" ועתיד

כגון "בונה ירושלים", מדוע "מגן אברהם"

ככתוב "אנוכי מגן לך שכרך הרבה מאוד"

נקבע כברכה לדורות? אלא, כל יהודי היכן

שיהיה לא משנה מה המצב הרוחני שלו יישאר

בו המידה של אברהם אבינו, את מידת החסד

כל יהודי יעשה אולי לא תורה אולי לא תפילה

אך חסד בוודאי יש בו. הקב"ה אומר שלפחות

על המידה הזו אני אגן שתהיה לאורך כל

הדורות. מפרשים חז"ל כי בעם ישראל יש

שלוש מידות: תורה, תפילה

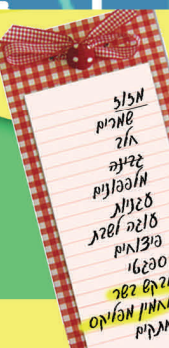
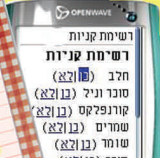
העלון מוקדש לרפואת חברינו: ישראל פרד'י רפאל בן מרים

כל משפחה, ורשימת הקניות שלה...

מלול

סופר שיש בו הכל

סופר מזוז רח' הדרור 25 08-9436688 בי"בי מזוז רח' שבזי 08-9436945

עוד מעט, עוד קצת

מעיקרך ושורשך, אך בלכתך אל הארץ אתה כהולך ומתחבר אל עצמך ושורשך, וזהו "לך לך", שהוא כי לך ולעצמך אתה הולך.

ארץ ישראל נקנית בייסורים, אך ככל שאנו נעמול להתחבר אליה, להבין כמה היא משמעותית, ובעיקר להתחבר בתוכה כעם ללא שום פירוד אנו נזכה לשוב לשורשנו, למהות שלנו... ככל שנלך לקראת ארץ ישראל- כעם ישראל, נזכה גם לשוב כל אחד לעצמו. עלינו להבין שארץ ישראל היא מקום הגידול וההתפתחות הטבעית של כל אחד ואחד, ורק כאן נצליח למלא ייעודנו בעולם.

זכינו לראות בקיבוץ גלויות, בשיבת ציון עין בעין, זכינו לשוב ולהיפגש עם אחינו "ביתא ישראל" וללמוד ממסירות הנפש והשייכות שלהם לארץ ישראל. זכינו להיפגש עם אחים שהחיבור שלהם שהוא פנימי ללא מילים, חיבור שנובע מהלב ומתחבר לפנימיותו ושורשו, אחים שהכיסופים והגעגועים להקב"ה ולירושלים הבנויה זורם בעורקם. שנוכח בע"ה להיות מאוחדים בעיר שחברה לה יחדיו.

לא נשאר לנו הרבה לפני ביאת המשיח... **"עוד מעט עוד קצת להרים עיניים מאמץ אחרון לפני ירושלים"**... (המסע לארץ ישראל)

התגייס לצבא, ואפילו סיים בהצטיינות את התואר במדעי החברה. כשישבנו לדבר שאלתי אותו מה הרגע המשמעותי ביותר שקרה לו בחייו... ואת היום הזה הוא בחר.

"לך לך מארצך, ממולדתך ומבית אביך"... אך הדרך לארץ ישראל, היתה רצופה בקשיים, השודדים במדבר, הרעב והצמא, המחלות שהיו בדרך, ובעיקר ההליכה האינוסופית, בלי לדעת לאן בדיוק, בלי לדעת מה ילד יום... וברקע הקול שאומר:

"עוד מעט, עוד קצת, בקרוב ניגאל לא נפסיק ללכת לארץ ישראל"... גם ההגעה וההתאקלמות בארץ אינה פשוטה, ההבדל העצום בין התרבות שבאתיופיה לתרבות המפותחת בארץ, הבדלי המנהגים, לצערנו גם הבדל הצבע תופס מקום בעיני אנשים מסויימים. ובעיקר הטלת הדופי בטוהר יהדותם של בני ביתא ישראל, אשר שמרו בחירוף נפש על היותם יהודים בגולה במשך 2500 שנה. מה חזק אותם להמשיך וללכת, ומה משאיר אותנו בארץ ישראל למרות הקשיים?...

"לך לך... אל הארץ אשר אראך"... מבאר רבי משה אלשיך – האלשיך הקדוש על המילים לך-לך: **"דע, כי בהיותך בחוץ לארץ, אינך דבק עם שורשך, ואינך בעצם שלם, כי אם כאלו נפרד קצתך מקצתך. כי נפרד אתה**

לא אשכח לעולם את העיניים הנוצצות, מלאות הדמעות, את החיוך הרחב של אבא כשבישר לי את הבשורה. לא הצלחתי לישון כלל באותו הלילה, אני זוכר את החדר החשוך, את אחי בן הארבע ישן שינה מתוקה. את הנשימות הכבדות של אחותי בת השנתיים שנמה לצידי. שמעתי את אבא ואמא במטבח אורזים דברים אחרונים לתרמיל הבד שניקח עימנו מחר. השחר עלה ועימו אנו עולים- עולים לארץ ישראל, לא ידעתי אפילו מהי ארץ ישראל, הכל היה אז פשוט. אני זוכר את הסיפורים על הארץ המובטחת, על ירושלים של זהב. בית המקדש ובו כהנים משרתים בבגדי לבן. אחים שמחים ומצפים שנגיע שנתאחד שוב. אני זוכר את התפילות בחג הסיגד כמה התפללנו לשוב לירושלים. אני זוכר את הדמעות של אבא באותו היום, דמעות פרידה ועצב, מהשכנים, ומהאדמה המוכרת אך המלח של העצב התערבב עם מתיקות השמחה והתקווה. את אחי הושיבו על החמור יחד עם תרמיל הגב. אמי נשאה על גבה את אחותי. ואני הובלתי את החמור. התחלנו ללכת, ולפתע אבי נעצר הסתובב לעבר הבית ונפרד "שלום-בפעם האחרונה, אנחנו שבים הביתה..." היה זה היום המאושר בחיי...

מחר הוא בן עשרים ושבע, הוא חי פה,

בקטנה

אליסף קורן

"לך לך" ציווי זה לאבי האומה, ולכל הדורות הבאים אחריו טומן בחובו סתירה מסויימת, **מצד אחד**, ישנה את ההליכה, ההתקדמות, העראיות. **ומאידך** יש את ה"לך-בשבילך", את האדם והתועלת שלו. ואולי, הציווי הזה הוא מעין כותרת לחיינו בעולם: **להתקדם, אבל עם בסיס איתן, לתת, ולדעת לעבוד גם על עצמך, לא לפחד מעראיות, אבל לדעת שיש לך יסודות מוצקים- שיש את הגבורה, וגם את החסד. שנוכח להידבק בדרכי אבותינו, ולחיות את חינו לאורם. שבת שלום ומבורך!**

פרשת לך לך

kivicomik@gmail.com

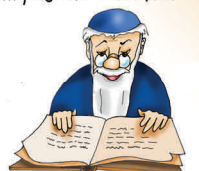
מה העניין בפרשה?

סבא עזריה

מספר

"לך לך מארצך" למה אברהם אבינו דומה? צלוחית של פוליטון (בשם) ה"תה מונחת בזווית אחת ולא היה ריחה נודף..."

אמר הקב"ה לאברהם:
"אברהם, הרבה מעשים טובים יש לך, הרבה מצוות יש לך, טלטל עצמך בעולם ושמך מתגדל בעולמי"

בראשית רבה פרשה א'

ספר או סרט

הפפירוסים ולוחות האבן (ואולי כפי שאציע בסוף, גם את גלגוליו הבאים...). כל צורה של טקסט, כל צורך של האנושות לתרגם דברים לידי כתיבה מגיע מתוך התרבות האנושית. מה שאומר ממילא, שהספר הולך להישאר איתנו עוד הרבה. ננוח לרגע מהשאלה שלנו וננסה להבין מה שייכת כל ההתדיינות הזו מבחינת התורה. נתחיל בעובדה שאנו מכונים "עם הספר". הקב"ה בעצמו ראה לנכון לכתוב את התורה.

נתחיל בעובדה שאנו מכונים "עם הספר". הקב"ה בעצמו ראה לנכון לכתוב את התורה. הוא לא הראה לנו קליפ בהר סיני (על אף שהיו שם אפקטים הוליוודים לא רעים...), הוא נתן לנו את לוחות הברית.

לחקות, לייצג את המציאות. הספר לעומתו, הוא אוסף של מילים המסמלות את המציאות. הוא אינו מתיימר להביא את המציאות כמות שהיא אלא הוא מעבד אותה ומנתח אותה תוך ריחוק ממנה. הצופה חווה את המציאות, בעוד שהקורא מקבל פרספקטיבה על המציאות. עתה, משראינו את ההבדל נוכל אולי להבין גם מדוע הגישה השנייה היא הנכונה, מדוע היא מתאימה יותר גם לרוח היהדות. המדיה מנסה להעתיק ולחקות. היא לא אומרת דבר על המציאות. היא נשארת ברמה הרדודה. כולנו יודעים כמה קל למצוא סרט מרתק, מושך ומבדר וכמה קשה למצוא סרט חכם. הטקסט הכתוב לעומת זאת, הוא עמוק, מנתח, מתעכב, שואל ומחדש. זהו יתרון שאין לסרט יכולת לייצר בעצמו, וזהו דבר שהחברה שאנושית הזדקקה לו ותזדקק לו גם בעתיד. על אחת כמה וכמה שמדובר בתורת חיים, דברים שאך פעם לא יכולים להישאר שטחיים. אלו הם עניינים שדורשים התעמקות וחידוד ולכן אין תחליף למאמר בעלון שבת באיזו מצגת פאנורפוינט דיגיטלית (לא שניסיתי לרמוז משהו...). לענ"ד נראה שהמצאת הספרים הדיגיטליים הם הוכחה ניצחת לכך שהספר נשאר על המדף. המחשב, שהיה אמור לקבור את הספר, מאמץ למעשה את אויבו משכבר הימים ומאחד עימו כוחות. נכון, אין זה הספר הגשמי, הממשי, שאנו רגילים אליו. אבל יש פה מעין הפנמה של החברה הטכנולוגית, שהטקסט הכתוב לא חלף מן העולם והוא רלוונטי מידי פעם. וההוכחה הכי טובה לכך היא העובדה שקראתם את כל זה.

שבת שלום!

הזמנים משתנים. ההמצאות החדשות שהטכנולוגיה מפתחת למעננו קוברת את ההמצאות שקדמו לה. חוץ מבודדים שאוהבים להתרפק על נוסטלגיה, מי עוד משתמש בגרמופן? חוץ מפקיד ממשלה אפורים, מי עוד כותב מכתבים? חוץ מסטודנטים שנוסעים ללימודים בסובארו חבוטה, מי עוד מאזין לקסטות? כל גאדג'ט מספיד את אבותיו. כאשר הומצא הסרט, היה זה דווקא פרופסור לספרות אנגלית שמיהר להספיד את הספר. זה קרה לפני כמעט 50 שנה ועדיין מקומו של הספר איתנו. אי אפשר להתכחש לעובדה שהספר אכן חטף מכה קשה. הנוער של היום קורא הרבה פחות, היקף המכירות צלל והשימוש בשפה גבוהה חריג באזורנו. אך עדיין ישנם אנשים הלומדים מספרים, אנשים שבחרים להנעים את זמנם בקריאתם וגם (כמובן) אנשים שעושים מזה כסף.

כיצד נסביר את התופעה? האם גסיסתו של הספר היא הדרגתית, אחרי הכל יש לו ותק של מאות שנים, או שמא הספר פה כדי להישאר? האם זה רק הדור המבוגר שגדל על ספרים וקשה לו להתנתק מהרגל ישן, או שמא גם הילדים של היום מוצאים משהו במילה הכתובה שאינם מקבלים במכשירי המדיה לגווניהם?

ישנם שתי דרכים לנתח את השינוי שעובר עלינו. הפרופסור שהוזכר לעיל, מרשל מק-לוהן, תבע גם את הביטוי "The Medium is the Message" - "הכלי הוא המסר". כל חברה ותרבות מעוצבת על פי כלי התקשורת הבכיר שלה. בעוד שהמצאת הדפוס יצרה חברה לינארית, החושבת ופועלת בצורה קווית ועקבית בדיוק כמו טקסט כתוב, המצאת הטלוויזיה והמחשב יצרה חברה שתופסת הכל בו זמנית. כל החושים פועלים וקולטים חוויה, לא רק מחשבה כמו אצל הקורא. לפי דבריו, האנושות היום היא חברה שונה מזו שהייתה לפני 50 שנה בגלל שצורת התקשורת שלה השתנתה. אנו תופסים דברים בצורה אחרת וממילא התפיסה שלנו שונה. על כן נוכחותו של הספר במחוזותינו היא עראית בלבד בדיוק כמו שההמצאה הבאה תספיד את הטלוויזיה. הדרך השנייה היא לראות בטקסט לא רק דבר שמעצב חיים ותרבות אלא משל לתרבות האנושית כולה. החברה האנושית תופסת דברים וחושבת בצורה מסוימת, שתורגמה עם השנים לטקסט כתוב. לא הכלי הוא המסר אלא המסר יוצר את הכלי. כך אנחנו מצרפים לספר גם את גלגוליו הקודמים -

כיצד נסביר את התופעה? האם גסיסתו של הספר היא הדרגתית, אחרי הכל יש לו ותק של מאות שנים, או שמא הספר פה כדי להישאר?

הרצון תרני-הכרטיז

Bees Film

בית-מדרש

בבית-הכנסת 'אוהל משה' (רח' הנשר 2)

יום ה'	יום ד'	יום ג'	יום ב'	יום א'	
הרב שיק'ה מהצרי 'אורחות צדיקים'	חבורות	הרב אריה סעדיה 'מסילת ישרים'	הרב משה מליחי 'ספר שמואל'	חבורות	השיעורים ינתנו בין השעות 19:30-20:30

20:30

תפילת ערבית בסוף השיעור בשעה

הוחלפו שני הקופים הנוספים עד שלבסוף לא נותר אף לא קוף אחד מהקבוצה המקורית. המדענים נותרו עם חמישה קופים שלמרות שמעולם לא ספגו מקלחת מים קפואים המשיכו להכות בכל מי שניסה להגיע אל הבנות.

אם היה ניתן לשאול אותם למה הם מכים את כל מי שמנסה לעלות על הסולם, קרוב לוודאי שהתשובה הרצינית הייתה:

קבוצת מדענים הציבה חמישה קופים בבלוב. במרכז הבלוב הציבו סולם ועליו ערימת בנות. כאשר קוף מסוים עלה על הסולם כדי לקחת לו בננה, המדענים שפכו מים קרים על הקופים שנשארו על הקרקע. לאחר זמן מסוים, כל אימת שקוף כלשהו נסה לעלות על הסולם, היו אוחזים בו שאר הקופים או מונעים את עלייתו לסולם באלימות.

במשך הזמן הפסיקו הקופים לעלות על הסולם למרות הפיתוי של הבנות ואז המדענים החליפו את אחד הקופים.

הדבר הראשון שהוא ניסה לעשות היה לעלות על הסולם, דבר שנמנע בנחרצות ובמהירות על ידי שאר הקופים אשר הכו אותו. לאחר מספר ניסיונות כואבים הפסיק הקוף, החדש בחבורה, לנסות לעלות על הסולם.

המדענים החליפו קוף נוסף אשר ניסה לעלות על הסולם כקודמו. הפעם השתתף הקוף הראשון שהוחלף בהכאת המטפס בהתלהבות רבה. החלפת הקוף השלישי חזרה על אותו ריטואל, ובחדרה

נשמע לנו מוכר ?

עלינו לבדוק בעצמנו את הקיבעונות שלנו
(הסטגנציות), ולוודא שאיננו מכים אחרים (או
את עצמנו), או מתחפרים בהנחות היסוד שלנו
בלי לנסות לבדוק את מקורן או לער אותן מן
האבק.
ובהקשר לזה נאמר על-ידי אלברט אינשטיין :
"הרבה יותר קל לפרק אטום מאשר לפרק דעה
קדומה".

זרעין ילם שמים
שם אפסאנך...

שמה והשנין ...
שבת קריאה
יאלם שמים
בשבת פרשת יורא'

פזמון -

ଲେଖନୀ - ୧୬:୩୦

במחנה קבר רבין-למילא

20:00 - פתח סוף

מבית-הכנסת 'מאכריו'.

20:30 - סיפורים ואילוסטרציות

צדדיו השלילי-

בפיג-הכנסת יבאכריו:

16:00 - אפי'ל מנחה

16:30 - סעודה שלישית מלוממא
(כפרשמה מראש)

גפילאך זיך

ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ

סרטאן קצר 'מפונקלש' בקירי

נשמח לראותך!

העלון יוצא בסיוע מתפללי בית-הכנסת 'בוכריס'

בס"ד

תבליני א.א.
תבלינים מקוריים

תבלינים • פיצוחים • קטניות • פירות יבשים

**ניתן להזמין מראש: ג' חנון בית', קובנה, סביה,
סלור, לחוח, חילבה מוכנה, סחוג בית'**

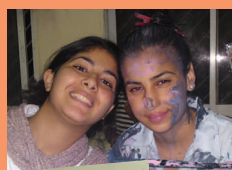
שד' דואני 28/20 מ. מסחרי לב יבנה טלפקס 08-9322808

[illegible]

אז אולי ששוד לא היה שם... הנה כמה תמונות
(בברית, שיצאו אכס ארוץ בעצמכם וסם... ושווא את
הולדים:!) הסוף פהה כאמס כל השבוע בשבוע
הבהרים והסוף

אפרטים נוספים על גשר הפעילות:

אוריה הקואופרטיב - 052-3664464

בהשגחת הרבנות יבנה

...diversity